

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 червня 2024 р. № 763

ЗМІНИ,
що вносяться у додаток 1 до Технічного регламенту
аерозольних розпилювачів

1. У підпункті 3 пункту 1.10:

1) друге речення виключити;

2) доповнити підпункт абзацом такого змісту:

“Це визначення не включає речовини та суміші, що є пірофорними, самонагрівними та реагують з водою, оскільки їх ніколи не використовують як компоненти вмісту аерозолю.”.

2. У першому реченні підпункту “в” підпункту 1 пункту 1.11.1 слова “куб. сантиметрів” замінити словами “секунд на куб. метр”, а слова “куб. грам на метр” — словами “грам на куб. метр”.

3. Пункт 1.12. викласти в такій редакції:

“1.12. Теплота згоряння.

Теплота згоряння аерозолю (ΔH_c) визначається із застосуванням методів і даних, установлених у стандартах, зокрема ДСТУ ASTM D240:2023 (ASTM D240-19, IDT) “Палива рідинні вуглеводневі. Метод визначення теплоти згоряння в калориметричній бомбі”, ДСТУ EN ISO 13943:2022 (EN ISO 13943:2017, IDT; ISO 13943:2017, IDT) “Пожежна безпека. Словник термінів”, і розрахункового методу, наведеного нижче.”.

4. Друге речення абзацу першого розділу 2 після слова “ризика” доповнити словом “, зокрема”.

5. У пункті 2.1.3 слово “повинен” замінити словом “повинна”.

6. В абзаці другому пункту 2.2 слово “видимиме” замінити словом “видиме”.

7. У підпункті 1 пункту 3.1.1 слова “тиском не менше” замінити словами “тиском менше”.

8. В абзаці першому пункту 6.1.3 слово “контейнерів” замінити словом “ємностей”.

9. Пункт 6.3 викласти в такій редакції:

“6.3. Випробування аерозолів на займистість.

6.3.1. Випробування щодо визначення відстані, на якій відбувається займання аерозолів, що розпиляються.

6.3.1.1. Вступ.

6.3.1.1.1. Цей стандартний метод випробування призначено для визначення відстані, на якій відбувається займання розпилених аерозолів, для оцінки ризику займання. Аерозоль розпилюють у напрямку джерела запалювання з інтервалом 150 міліметрів для виявлення займання або стійкого горіння аерозолу. Вважається, що займання та стійке горіння відбувається, якщо стабільне полум'я тримається не менше 5 секунд. Джерелом запалювання є створене газовим пальником блакитне полум'я без світіння заввишки 40—50 міліметрів.

6.3.1.1.2. Таке випробування застосовують до аерозолів, що розпилюють на відстань 150 міліметрів і більше. Аерозолі з відстанню розпилювання менше ніж 150 міліметрів, наприклад піна, муси, гелі та пасти, або розпилювачі, оснащені дозувальним пристроєм, такому випробуванню не піддають. Аерозолі, що містять піну, муси, гелі або пасти, випробовують на займистість як аерозолі, що піняться.

6.3.1.2. Устаткування та матеріали.

6.3.1.2.1. Потрібне таке устаткування:

водяна баня за температури 20 °С	точність ± 1 °С
відкалібровані лабораторні ваги	точність ± 0,1 г
хронометр (секундомір)	точність ± 0,2 с
мірна лінійка, опорна стійка та затискач	градуйована в см і мм
газовий пальник із підставкою та затискачем	
термометр	точність ± 1 °С
гігрометр	точність ± 5 відсотків
манометр	точність ± 0,1 бара

6.3.1.3. Процедура.

6.3.1.3.1. Загальні вимоги.

6.3.1.3.1.1. Перед випробуванням кожний аерозольний розпилювач піддають кондиціонуванню та вивільняють його вміст приблизно упродовж 1 секунди з метою видалення неоднорідного матеріалу із зануреної трубки.

6.3.1.3.1.2. Необхідно неухильно дотримуватися інструкції з використання, особливо в частині, що стосується положення розпилювача: вертикальне чи перевернуте. У разі коли згідно з інструкцією аерозольний розпилювач перед використанням необхідно струшувати, перед випробуванням його струшують.

6.3.1.3.1.3. Випробування проводять у добре провітреному приміщенні без протягів за температури 20 °С ± 5 °С та відносної вологості 30—80 відсотків.

6.3.1.3.1.4. Кожний аерозольний розпилювач:

1) наповнений повністю, проходить весь комплекс випробувань за умов розташування газового пальника відносно випускного пристрою аерозольного розпилювача на відстані в діапазоні 150—900 міліметрів;

2) вміст якого становить 10—12 відсотків номінального рівня наповнення (маси), піддається лише одному випробуванню або на відстані 150 міліметрів між газовим пальником та випускним пристроєм аерозольного розпилювача у разі, коли аерозоль, вивільнений із повністю наповненої ємності, взагалі не займається, або на відстані, на якій відбувається займання аерозолі, вивільненого з повністю наповненої ємності, плюс 150 міліметрів.

6.3.1.3.1.5. Під час випробування аерозольний розпилювач розміщують так, як зазначено в інструкції до нього. Джерело запалювання розміщують відповідним чином.

6.3.1.3.1.6. Аерозоль розпилюють на відстані між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача в діапазоні 150—900 міліметрів із зміною інтервалу на 150 міліметрів. Розпочинають із відстані 600 міліметрів між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача. Відстань між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача збільшують на 150 міліметрів, якщо відбувається займання аерозолі на відстані 600 міліметрів. Відстань між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача зменшують на 150 міліметрів, якщо не відбувається займання аерозолі на відстані 600 міліметрів. Метою такої процедури є встановлення максимальної відстані між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача, на якій відбувається стійке горіння аерозолі, або відсутності займання аерозолі, якщо відстань між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача відстані дорівнює 150 міліметрів.

6.3.1.3.2. Процедура випробування:

1) мінімум три повністю наповнені аерозольні розпилювачі піддають кондиціонуванню за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ шляхом занурення принаймні 95 відсотків розпилювача у воду не менше ніж на 30 хвилин перед кожним випробуванням (якщо аерозольний розпилювач занурюють повністю, для кондиціонування достатньо 30 хвилин);

2) дотримуються загальних вимог. Реєструють температуру та відносну вологість повітря у приміщенні;

3) зважують аерозольний розпилювач і реєструють його масу;

4) визначають внутрішній тиск і початкову швидкість вивільнення вмісту за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ (для виявлення несправних або частково наповнених аерозольних розпилювачів);

5) розміщують газовий пальник на рівній горизонтальній поверхні або фіксують його за допомогою затискачів на підставці;

6) утворюють на газовому пальнику блакитне полум'я без світіння заввишки 40—50 міліметрів;

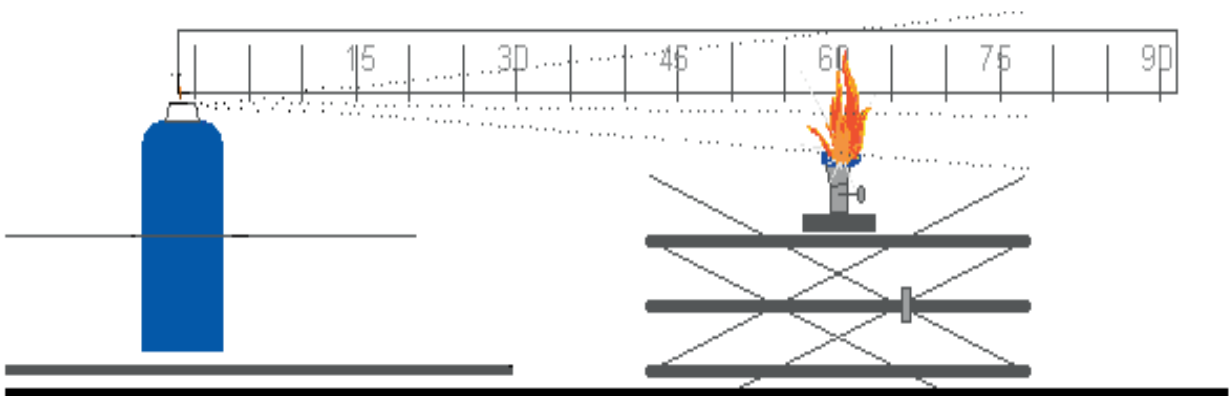
7) розміщують отвір випускного пристрою на визначеній відстані від полум'я. Аерозольний розпилювач випробовують у положенні, у якому його потрібно використовувати, наприклад у вертикальному чи перевернутому;

8) установлюють отвір випускного пристрою по відношенню до полум'я пальника на рівні, що забезпечує направлення аерозолі в сторону до полум'я (малюнок 1). Аерозоль повинен потрапляти на верхню частину полум'я;

9) дотримуються загальних вимог щодо струшування розпилювача;

10) натискають на випускний пристрій аерозольного розпилювача і випускають його вміст упродовж 5 секунд, якщо за цей час не відбувається займання. У разі займання продовжують його випуск та підтримання полум'я впродовж 5 секунд від моменту займання;

Малюнок 1

11) реєструють у таблиці 5 результати визначення відстані між газовим пальником та аерозольним розпилювачем, на якій відбувається займання аерозолі;

12) у разі коли на етапі 10 процедури випробування займання не відбувається, аерозоль випробовують в інших положеннях, наприклад у перевернутому положенні для розпилювача, що використовується у вертикальному положенні, щоб виявити займання;

13) повторюють етапи 7—12 процедури випробування двічі (усього тричі) із тим самим розпилювачем на тій самій відстані між газовим пальником та випускним пристроєм аерозолі;

14) повторюють процедуру випробування для інших двох аерозольних розпилювачів із тим самим вмістом на тій самій відстані між газовим пальником та випускним пристроєм аерозолі;

15) повторюють етапи 7—14 процедури випробування на відстані від 150 до 900 міліметрів між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача залежно від результатів кожного випробування (див. пункти 6.3.1.3.1.4 і 6.3.1.3.1.5);

16) у разі коли на відстані 150 міліметрів займання не відбувається, випробування повністю наповнених розпилювачів завершують. Їх також завершують, коли займання та стійке горіння відбувається на відстані 900 міліметрів. У разі коли займання не відбувається на відстані 150 міліметрів, це потрібно зареєструвати. В усіх інших випадках як відстань, на якій відбувається займання, обирають максимальну відстань між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача, на якій спостерігалось займання та стійке горіння;

17) одному випробуванню також піддають три розпилювачі, вміст яких становить 10—12 відсотків номінального рівня наповнення. Такі розпилювачі випробують на відстані між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозолі, що дорівнює відстані, на якій відбувається займання аерозолі для повністю наповнених розпилювачів, плюс 150 міліметрів;

18) вміст аерозольного розпилювача випускають періодично максимум впродовж 30 секунд до досягнення рівня, що становить 10—12 відсотків номінального рівня наповнення (маси). Проміжок часу між випусками вмісту становить мінімум 300 секунд. Під час таких проміжків часу розпилювачі піддають кондиціонуванню шляхом занурення у водяну баню;

19) повторюють етапи 7—15 процедури випробування для аерозольних розпилювачів, вміст яких становить 10—12 відсотків номінального рівня наповнення (маси), не виконуючи етапи 13 і 14 процедури випробування. Таке випробування проводять із аерозольними розпилювачами тільки в одному положенні, наприклад у вертикальному чи перевернутому, обираючи те, за якого відбувалося займання (якщо це траплялося) повністю наповнених розпилювачів;

20) усі результати реєструють у таблиці 5.

6.3.1.3.2.1. Усі випробування проводяться у витяжній шафі, розміщеній у добре провітреному приміщенні. Вентиляцію витяжної шафи та приміщення здійснюють щонайменше упродовж 3 хвилин після кожного випробування. Вживають усіх необхідних заходів безпеки з метою запобігання вдиханню продуктів згорання.

6.3.1.3.2.2. Розпилювачі, вміст яких становить 10—12 відсотків номінального рівня наповнення (маси), випробовують лише один раз. У таблиці 5 реєструють лише один результат.

6.3.1.3.2.3. У разі коли під час випробування в положенні, в якому потрібно використовувати розпилювач, отримано негативний результат, випробування повторюють під час розміщення розпилювача в такому положенні, за якого ймовірно отримання позитивного результату.

6.3.1.4. Метод оцінки результатів.

6.3.1.4.1. Усі результати реєструють за формою відповідно до таблиці 5.

Таблиця 5

Дата _____		Температура ____ (°C) Відносна вологість _____ (відсотків)								
Найменування аерозольного розпилювача										
Місткість нетто		Розпилювач 1			Розпилювач 2			Розпилювач 3		
Початковий рівень наповнення		відсотків			відсотків			відсотків		
Відстань, на якій розташований розпилювач	Випробування	1	2	3	1	2	3	1	2	3
150 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
300 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
450 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
600 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
750 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
900 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
Спостереження, зокрема, за положенням розпилювача										

6.3.2. Випробування на займистість у замкнутому просторі.

6.3.2.1. Це стандартний метод випробування, призначений для оцінки займання аерозолі, що вивільняється з аерозольних розпилювачів, у замкнутому чи обмеженому просторі. Вміст аерозольного розпилювача розпиляється у випробувальній циліндричній камері, що містить палаючу свічку. У разі коли відбувається займання, реєструють витрачений на це час і кількість вивільненого вмісту.

6.3.2.2. Устаткування та матеріали.

6.3.2.2.1. Потрібне таке устаткування:

хронометр (секундомір)	точність $\pm 0,2$ с
водяна баня за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C}$	точність $\pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$
відкалібровані лабораторні ваги	точність $\pm 0,1$ г
термометр	точність $\pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$
гігрометр	точність ± 5 відсотків
манометр	точність $\pm 0,1$ бара
випробувальна циліндрична камера	докладно викладено нижче

6.3.2.2.2. Підготовка випробувального устаткування.

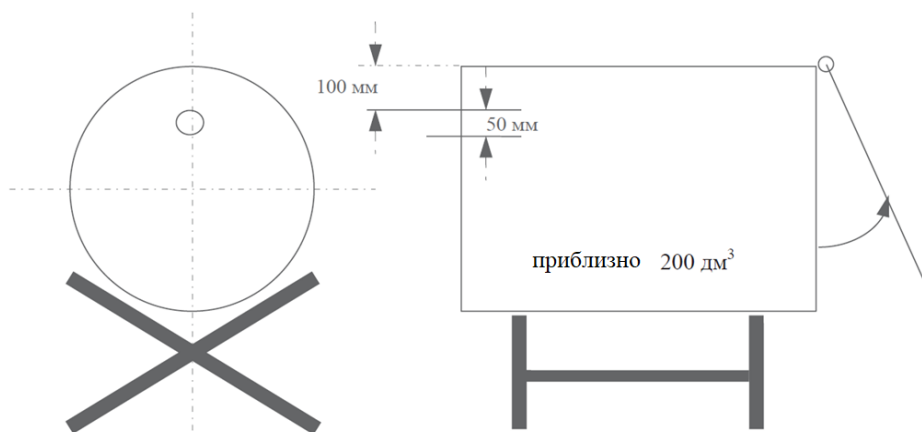
6.3.2.2.2.1. Камера об'ємом приблизно 200 дм^3 , діаметром приблизно 600 міліметрів та завдовжки приблизно 720 міліметрів, відкрита з одного боку, розміщується так:

1) на камері встановлюють систему закривання, що складається з дверцят, розміщених на поворотних петлях;

2) як систему закривання можна використати пластикову плівку завтовшки від $0,01$ до $0,02$ міліметра. У разі використання пластикової плівки її натягують на відкритому боці камери та закріплюють еластичною стрічкою. Еластичність стрічки має бути такою, щоб під час обвивання навколо відкритого боку та прикладання до її нижньої частини маси $0,45$ кілограма вона подовжувалася тільки на 25 міліметрів. На плівці на відстані 50 міліметрів від краю камери роблять 25 -міліметровий розріз. Переконаються в тому, що плівка туго натягнута;

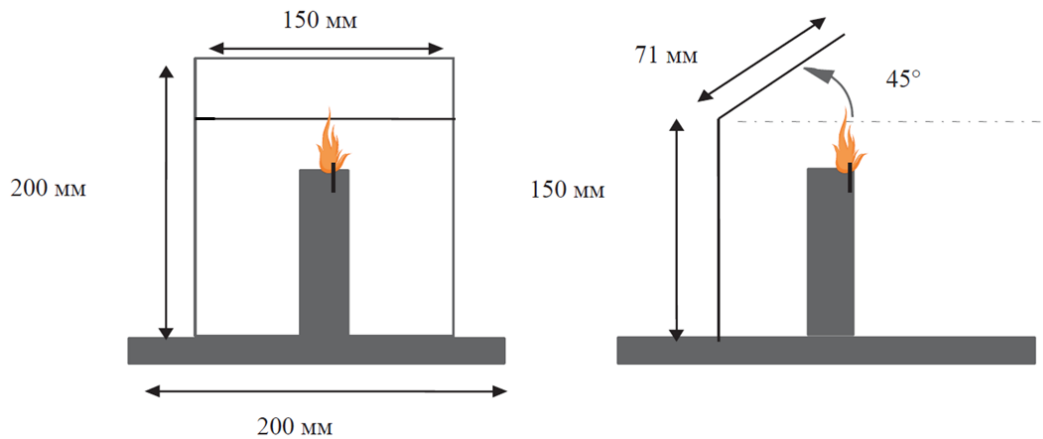
3) на камері просвердлюють отвір діаметром 50 міліметрів на відстані 100 міліметрів від краю так, щоб отвір був у верхній частині камери, коли вона встановлена і готова для випробування (малюнок 2);

Малюнок 2

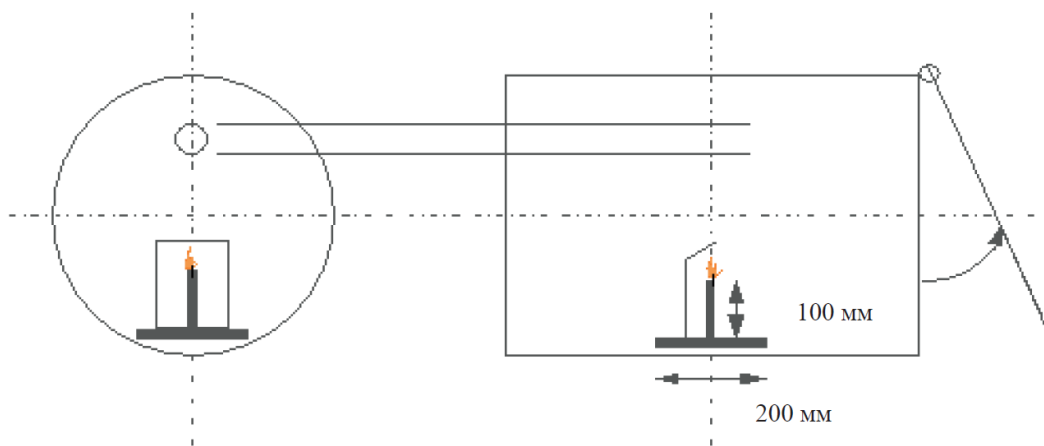
4) на металевій підставці розміром 200×200 міліметрів розміщують парафінову свічку діаметром від 20 до 40 міліметрів та заввишки 100 міліметрів. Свічку замінюють у разі, коли її висота стає менше ніж 80 міліметрів. Полум'я свічки захищають від впливу розпиленого аерозоліу екраном завширшки 150 міліметрів і заввишки 200 міліметрів. Екран має поверхню, нахилену під кутом 45° на відстані 150 міліметрів від його основи (малюнок 3);

Малюнок 3

5) свічку, встановлену на металевій підставці, розміщують посередині між двома боками камери (малюнок 4);

Малюнок 4

б) камеру розміщують на основі або підставці в місці, де температура становить від 15°C до 25°C . Аерозоль, що випробовують, розпилюють у камері об'ємом приблизно 200 дм^3 , у якій розміщене джерело запалювання.

6.3.2.2.2.2. Зазвичай аерозоль випускають із аерозольного розпилювача під кутом 90° відносно його вертикальної осі. Описані устаткування та процедура стосуються такого способу розпалювання аерозоліу. У разі коли аерозолі, що вивільняються незвичайно (наприклад, розпилюються у вертикальному положенні), доцільним може бути

внесення змін до устаткування та процедур із дотриманням вимог ДСТУ EN ISO/IEC 17025:2019 (EN ISO/IEC 17025:2017, IDT; ISO/IEC 17025:2017, IDT) “Загальні вимоги до компетентності випробувальних та калібрувальних лабораторій”.

6.3.2.3. Процедура.

6.3.2.3.1. Загальні вимоги.

6.3.2.3.1.1. Перед випробуванням кожний аерозольний розпилювач піддають кондиціюванню та вивільняють приблизно упродовж 1 секунди з метою видалення неоднорідного матеріалу із зануреної трубки.

6.3.2.3.1.2. Необхідно неухильно дотримуватися інструкції із використання, особливо в частині, що стосується положення розпилювача: вертикальне чи перевернуте. У разі коли згідно з інструкцією аерозольний розпилювач перед використанням необхідно струшувати, перед випробуванням його струшують.

6.3.2.3.1.3. Випробування проводять у добре провітреному приміщенні без протягів за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ та відносної вологості 30—80 відсотків.

6.3.2.3.2. Процедура випробування:

1) мінімум три повністю наповнені аерозольні розпилювачі піддають кондиціюванню за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ шляхом занурення принаймні 95 відсотків розпилювача у воду не менше ніж на 30 хвилин (якщо аерозольний розпилювач занурюють повністю, для кондиціювання достатньо 30 хвилин);

2) вимірюють або визначають фактичний об’єм камери в дм^3 ;

3) дотримуються загальних вимог. Реєструють температуру та відносну вологість повітря;

4) визначають внутрішній тиск і початкову швидкість вивільнення вмісту за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ (для виявлення несправних або частково наповнених аерозольних розпилювачів);

5) зважують один із аерозольних розпилювачів та реєструють його масу;

6) запалюють свічку та закривають відкритий бік камери (кришкою або пластиковою плівкою);

7) розміщують отвір випускного пристрою аерозольного розпилювача на відстані 35 міліметрів від центру вхідного отвору в камеру або ближче, якщо аерозоль розпилюється ширше. Запускають хронометр (секундомір) та виконують інструкції з використання розпилювача, направляють розпилений аерозоль на центр протилежного боку (кришки або пластикової плівки). Аерозольний розпилювач випробовують у положенні,

у якому його потрібно використовувати, наприклад у вертикальному чи перевернутому;

8) розпилюють до моменту займання. Зупиняють хронометр і реєструють час. Знову зважують аерозольний розпилювач і реєструють масу;

9) провітрюють та очищають камеру, прибираючи всі залишки, що можуть вплинути на наступне випробування. За потреби дають можливість камері охолонути;

10) повторюють етапи 4—9 процедури випробування для двох інших аерозольних розпилювачів із тим самим вмістом (усього три розпилювачі, водночас кожний аерозольний розпилювач випробовують лише один раз).

6.3.2.4. Метод оцінки результатів.

6.3.2.4.1. Складають протокол випробування, у якому має міститися така інформація:

1) аерозоль, що піддавався випробуванням, та його основні характеристики;

2) внутрішній тиск і швидкість вивільнення аерозолі;

3) температура та відносна вологість у приміщенні;

4) для кожного випробування — тривалість (с) вивільнення вмісту до досягнення займання (якщо аерозоль не займається, це реєструють);

5) маса аерозолі, розпиленого під час кожного випробування (г);

6) фактичний об'єм камери (дм³).

6.3.2.4.2. Часовий еквівалент (t_{eq}), за якого відбувається займання в 1 м³, розраховують так:

$$t_{eq} = \frac{1\,000 \times \text{час вивільнення аерозолі (с)}}{\text{фактичний об'єм камери (дм}^3\text{)}}.$$

6.3.2.4.3. Густину дефлаграції (D_{def}), за якої відбувається займання під час випробування, розраховують так:

$$D_{def} = \frac{1\,000 \times \text{кількість розпиленого аерозолі (г)}}{\text{фактичний об'єм камери (дм}^3\text{)}}.$$

6.3.3. Випробування на займистість аерозолів, що піняться.

6.3.3.1. Це стандартний метод випробування, призначений для визначення займання аерозолі, що розпилюється у вигляді піни, мусу, гелю або пасти. Аерозоль у вигляді піни, мусу, гелю або пасти розпилюється (приблизно 5 грам) на часове скло, а джерело запалювання

(свічку, вощаний гніт, сірник або запальничку) розміщують біля основи часового скла для спостереження за займанням і стійким горінням піни, мусу, гелю або пасти. Займанням вважається стабільне полум'я, що підтримується принаймні впродовж 2 секунд і має мінімальну висоту 40 міліметрів.

6.3.3.2. Устаткування та матеріали.

6.3.3.2.1. Потрібне таке устаткування:

мірна лінійка, опорна стійка та затискач	градуйована в см і мм
вогнестійке часове скло діаметром приблизно 150 мм	
хронометр (секундомір)	точність $\pm 0,2$ с
свічка, вощаний гніт, сірник або запальничка	
відкалібровані лабораторні ваги	точність $\pm 0,1$ г
водяна баня за температури 20 °С	точність ± 1 °С
термометр	точність ± 1 °С
гігрометр	точність ± 5 відсотків
манометр	точність $\pm 0,1$ бара

6.3.3.2.2. Часове скло розміщують на вогнетривкій поверхні в приміщенні без протягів, що може бути провітрене після кожного випробування. Мірну лінійку розміщують безпосередньо за часовим склом за допомогою опорної стійки та затискача.

6.3.3.2.3. Лінійку встановлюють так, щоб її початкова поділка була на рівні основи часового скла, яка розміщена в горизонтальній площині.

6.3.3.3. Процедура.

6.3.3.3.1. Загальні вимоги.

6.3.3.3.1.1. Перед випробуванням кожний аерозольний розпилювач піддають кондиціонуванню та вивільняють приблизно упродовж 1 секунди з метою видалення неоднорідного матеріалу із зануреної трубки.

6.3.3.3.1.2. Необхідно неухильно дотримуватися інструкції із використання, особливо в частині, що стосується положення розпилювача: вертикальне чи горизонтальне. У разі коли згідно з інструкцією аерозольний розпилювач перед використанням необхідно струшувати, перед випробуванням його струшують.

6.3.3.3.1.3. Випробування проводять у добре провітреному приміщенні без протягів за температури 20 °С \pm 5 °С та відносної вологості 30—80 відсотків.

6.3.3.3.2. Процедура випробування:

1) мінімум чотири повністю наповнені аерозольні розпилювачі піддають кондиціюванню за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ шляхом занурення принаймні 95 відсотків розпилювача у воду не менше ніж на 30 хвилин (якщо аерозольний розпилювач занурюють повністю, для кондиціювання достатньо 30 хвилин);

2) дотримуються загальних вимог. Реєструють температуру та відносну вологість повітря у приміщенні;

3) визначають внутрішній тиск і початкову швидкість вивільнення вмісту за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ (для виявлення несправних або частково наповнених аерозольних розпилювачів);

4) вимірюють швидкість вивільнення вмісту або витрату аерозолі, що випробовується, для більш точного вимірювання кількості вивільненого аерозолі, що випробовувався;

5) зважують один із аерозольних розпилювачів і реєструють його масу;

6) на основі вимірної швидкості вивільнення або витрати вмісту з дотриманням інструкцій виробника вивільняють приблизно 5 грам аерозолі на центр очищеного часового скла так, щоб утворилася горбкувата поверхня не вище 25 міліметрів;

7) після завершення вивільнення вмісту джерело запалювання впродовж 5 секунд прикладають до краю зразка біля основи та одночасно запускають хронометр (секундомір). За потреби джерело запалювання відводять від краю зразка приблизно через 2 секунди для візуального виявлення займання. У разі коли явного займання не сталося, до краю зразка повторно підносять джерело запалювання;

8) якщо відбувається займання, реєструють:

максимальну висоту полум'я (мм) над основою часового скла;

тривалість горіння (с);

висушують і повторно зважують аерозольний розпилювач і розраховують його масу;

9) провітрюють зону випробування після кожного випробування;

10) у разі коли займання не відбувається, а вивільнений аерозоль залишається у вигляді піни або пасти упродовж усього часу використання, повторюють етапи 5—9 процедури випробування. Перед застосуванням джерела запалювання аерозолі дають можливість відстоятися впродовж 30 секунд, 1 хвилини, 2 хвилин або 4 хвилин;

11) повторюють етапи 5—10 процедури випробування ще двічі (усього тричі) із тим самим розпилювачем;

12) повторюють етапи 5—11 процедури випробування для інших двох розпилювачів (усього три розпилювачі) із таким самим вмістом.

6.3.3.4. Метод оцінки результатів.

6.3.3.4.1. Складають протокол випробування, у якому міститься така інформація:

- 1) наявність займання аерозолю;
 - 2) максимальна висота полум'я (мм);
 - 3) тривалість горіння (с);
 - 4) маса аерозолю, що випробовувався.”.
-